

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyílttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:

KLEGER BÉLA.

Társ-szerkesztő:

STURZA KÁROLY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budafok, Fő-utca 119. szám.

François Lajos.

Messze nyugatról egy jó esomé év előtt fiatalon, életerősen, mint idegen idegenek közzé jött hozzánk. Bizonyára nem egyenesen ide jött. Voltak közbül országok, voltak nemzetek, a mikén által jött, a kik között megfordult. De a szive, a lelke nem érezte ott jól magát, csak vágyott ide és csak ide, a hol a szabadság fája olyan erős, mint a milyen hazájában, amelyet elhagyott. Így jött közzénk és ezért maradt itt. Itt maradt és itt van, de nem mint idegen: testvérünk lett; magyar lett; a mi hazánk lett az ő hazája. Szülőföldjét azért nem tagadta meg, talán néha-néha eszébe is jut a provencei sík, a rheimsi bortermő vidék, és talán néha — vágyik is oda. De a szive gyökere belenőtt a magyar földbe; a magyar föld tápláló erejét szívja, a magyarság eszméje lelkesíti, az tölti be keblét.

Hogy ilyesmit tüneményként kell feljegyezni! Pedig mégis így van. Mert vajmi kevés azoknak a száma, akik oly lelkes hivei a magyar eszmének, oly hü fiai a magyar nemzetnek, mint a szabadság honában született — François Lajos.

Érdemes ám megtudni, ki ő; és meghallgatni, hogy lett azzá, ami.

Franciaországban, Rheimsban született 1859. évben, atyja François Fülöp, de Montigny pezsgőbörgyárának volt az üzletvezetője. Atyja szakszerű oktatása és vezetése mellett hét év alatt elsajátította a pezsgőbörgyártás ismereteit és gyakorlatának, tudásának kibővítése végett több éven által Roederer és Mumm híres pezsgőbörgyárában működött. Hazánkba 1882. évben jött. Alapos vizsgálódásai közepe arra a meggyőződésre jutott, hogy a magyar borok alkalmasak a pezsgőbörgyártásra, és új hazájának szolgálatot tesz, ha megalapítja a pezsgő-

börgyártását. Ernyedetlen szorgalma kitartó munkássága azon helyzetbe juttatták, hogy kedvenc eszméjét megvalósíthassa. 1885. évben nőül vette Pacolszky József községünk érdemes polgárának nevelt leányát, Neer Annát, 1886-ban pedig megalapította pezsgőbörgyárát. És attól kezdve évről évre nagyobb és nagyobb hirre tett szert. Pezsgőjét a belföld ép úgy, mint a külföld megismerte. És megismerte ennek révén előbb Promontort, utóbb Budafokot és ismeri Magyarországot. Nem szabad kicsinylenünk François Lajos sikerét, mert az ő sikere közvetve a magyar nemzet sikere is. Hisz nem is olyan rég Magyarországot a művelt nyugat nem is ismerte; barbárok voltunk, mi magyarok, az ő szemükben, a kik nem ismerik az ipart, nem a kereskedelmet, tudományról fogalmuk nincs; csere vásárt csapnak és a nyers húst a nyereg alatt puhítják meg.

Most már hála a magyarok Istenének, másképen van. Közreműködött az állapot megváltoztatásában sok szerencsés körülmény, de részes volt benne a kereskedelem is és így François Lajost is megilleti az érdem. Megilleti azonban az érdem őt főképen azért, mert magyar, sőt sovinszta magyar tudott lenni.

Hogy ne mondjak többet csak azt hozom fel, hogy számúzte az összes idegen nyelveket. Sem családja körében, sem gyára kötelékében nem hallható más nyelv, csak a magyar, annyira, hogy a hol a szükség magával hozza, az idegen nyelvre fordított levelet mellékeli, de a magyar nem hiányzik sohasem. És hogy nemcsak szóval, hanem tettel is előmozdítja, bizonyítja magyarságát, tesz tanúságot hazafiasságáról, arról megemlékezünk lapunk más helyén is. De megemlítjük itt, hogy megvetette alapját a budafoki Erzsébet menháznak, hogy sok ezreket ajándékozott jótékony célra, hogy onnan, hol segítsérről istápolásról, közhasznú intézmények támogatásáról van szó, sohasem hiányzik.

Az érdem meg szokta kapni jutalmát is. Mert François Lajosnak vannak érdemei, megkapta jutalmát is. Az 1896 évi kiállítás alkalmával Felséges Urunk kitüntette azzal, hogy megízlelte pavillonjában a Cremant Rosé pezsgőjét. Utóbb 1898 november hó 25-én pedig ismét azon legmagasabb kegyben részesítette, hogy a céget kinevezte udvari szállítójává. Ugyancsak udvari szállítója Fülöp Szász Coburg Gothai herceg Ő Fenségének.

És megtették a magukét tőlük telhetőleg azok is, kik között él, kik vele vannak, vele rokonszenveznek, őt tisztelik, becsülik, szeretik. Mert kell őt tisztelni, becsülni, szeretni,

mert a lelke csupa hit és lelkesedés a szive csupa szeretet és ideál; igaz ember, lelkes magyar, jó férj, őszinte barát, érdemes iparos, áldozatkész támogatója minden magasztos célú intézménynek; és kell őt szeretni főképen azért, mert hú polgára hazájának, a mi édes magyar hazánkunknak.

Dalárda ünnep.

A »Budafoki dalárda« szerett elnökének születés napja alkalmából e hó 20-án ovációt rendezett. Az ovációból családi ünnep, majd a dalárdára nézve felejthetetlen emléknappal keletkezett. Ezen napon egy gyönyörű szimbolum birtokába és egy édesen megnyugtató, egy fel-emelő tudatra jutottak.

A szimbolum egy gyönyörű zászló. François Lajos ajándéka. Nehéz ző'd selyemből készült, arannyal gazdagon kihimezve. Egyik oldalán a lant, ezen körirattal.

Budafoki dalárda — 1901.

A másik oldalon egy rendkívüli szép, rég letűnt bus idők emlékezetbe visszaidéző jelmondat áll:

»Fiaim, csak énekeljetek!«

A felemelő tudat pedig az, hogy a dalárda Budafokon missiót tölt be, hogy szépen halad a cél felé és hogy elbizakodottság nélkül vallhatja, hogy tudás és képesség tekintetében egyike a jóknak, és ezért szép jövőre van kilátása. Nem kisebb emberek mondották ezt, mint Lung György székesfővárosi tanácsnok, az országos Dalárszövetség elnöke, és Erney József zeneszerző, a szövetség alelnöke, minden hazai dalárda tiszteletbeli karnagya. Az illusztris vendégeknél igaza van. Budafokon a dalárda missiót teljesít, mert a többi, erre hivatott tényező mellett a magyarosodást hathatósan mozdítja elő. Mi sem alkalmasabb zengzetes magyar nyelvünk megkedveltetésére és elsajátítására mint az örökszép magyar dalnak szívbe lopózó, a lélek mélyéig ható dallamos csabszava.

És e csabszóra itt Budafokon, hol biztosan, de olyannyira lassan halad a magyarosodás, nagy szükség van. Az ország szive mellett vagyunk, érezzük, tudjuk, hogy csak idő kérdése, a mikor beolvadunk a nagy metropolisba, de már most meg kell indulnia az asszimilálódásnak, hogy annak idején be tudjunk illeszkedni a keretbe minden megrendülés minden megrendítés nélkül. És a dalárda missióját akkor teljesíti, a hozzá fűzött reményeknek akkor felel meg, ha a helyzet magaslatára emelkedve átérti, átérzi azt a szép jelszót:

»Fiaim, csak énekeljetek!«

A dalárda csütörtökön, csillagsugáros szép estén szerenáddal lepte meg elnökét. Piros, fehér, zöld lámpionok sejtelmes fényénél lágyan, édesen szivbelopódzóan hangzott az »Éji zene« kedves szép dallama. Utána a »Coradilla« végül a »Élj őseink hazája« dalt adta elő a dalárda. Kell-e mondani, hogy a dalárda minden egyes tagja, mert szeretettel, lelkesedéssel felelt meg a kötelességének kitett magáért? Kell-e azt mondani hogy a dalárda előadása után a kastély teraszán egybegyűlt vendégsereg önkéntelenül is tapsra gerjedt? A taps lezajlása után Bossányi Gusztáv a dalárda alelnöke melegen, szeretettel üdvözölte François Lajost. Megköszönte a »Bu-

dafoki dalárda irányában eddig is tanusított rendkívüli jóindulatát és áldozatkészségét, kérte a jövőre is pártfogását és biztosította az elnököt, hogy a dalárda minden egyes tagja törhetetlen hűséggel ragaszkodik személyéhez, tiszteli és szereti őt. Kívánja, hogy hosszú éveken keresztül családja körében boldogul éljen! És erre tüzzel, lelkesen mint egy szív és lélek kezdett a dalárda az „Éljen ő boldogul“ kezdetű dalba. Az üdvözlés után a dalárda felvonult a kastély teraszára, hol diszes vendégkoszoru közepette fogadta az ünnepelel férfit. Itt meghatottan köszöntö meg az ovációt, melyben részesítették és beszéde további során kijelentette, hogy ő odaesküdt a magyarság zászlója alá és ahhoz hű marad. Megteszi kötelességét minden téren és a hol használni tud, ott használni fog. Kéri, hogy tartsák meg továbbra is szeretetökben és hogy a mai nap emléke maradáno legyen hogy legyen, mi buzdítsa őket a kitartásra az együtt működésre céljuk elérésében, felajánlja a zászlót, melyet a dalárdának szánt.

A jelenet oly megkapó volt, hogy az ünnepelelnek, de minden jelenlevőnek könny szökött a szemébe.

Dr. Földes Géza budapesti tanár lépett ekkor a zászló alá. Remek beszédét — sajnos — csak főbb vonásaiban adhatjuk vissza.

Beszédét azzal vezette be, hogy csak most érzi vállalkozása súlyát, mikor a feladat előtt áll, hogy a mai ünnep, főképp pedig a zászló jelentőségét méltassa. De nem riad vissza a feladat nehézségétől, mert erőt ad neki annak a föltétlen, nagy tiszteletnek, annak a nagy szeretetnek a nyilvánulása, mely a kebelből elemi tört ki. Majd lelkesen folytatja, hogy a született magyarra nézve nem dicsőség, de kötelesség, hogy mindenkor magyar legyen. Annál szebb, annál eszményibb, hogy más nemzetnek a fia, egy oly nemzetnek, a mely a magyarral csak a szabadság imáadásában rokon itt letelepedvén, köztünk magyarrá lett. Oly igazán, szívben és lélekben annyira magyarrá, hogy sok született magyarnak példányképül szolgálhatna. Kiemeli François Lajosnak a magyarosodás érdekében kifejtett munkálkodását, buzgó tevékenységét, méltatja a sikert, mikre eddig is büszkén hivatkozhatik és czéloz azon feladatokra, mik még megoldásra várnak. E feladatok megoldásánál az oroszlan rész a »Budafoki Dalárda«-ra hárul. Inti a dalosokat, legyenek testvérek, legyenek egyek és összetartók az ország, a nemzet legszentebb talizmánjának, a magyar nyelvnek megvédésében, a magyar nyelv jogának kivívásában; tekintsenek mindenkor a zászlóra, jusson eszükbe a jelszó, bánatos napoknak szivszoritóan szomorú emléke, a »Fiaim csak énekeljete!« Mert volt idő, mikor nem volt szabad széles e hazában sirni a honfi szemnek, bänkódni a honfi szívnek, panaszkodni az ajaknak. Volt idő, mikor az ajk nem mondhatta ki, mily fájdalmat érez a szív, és a lélek, a gondolat szabadsága le volt láncozva, nem emelkedhetett fel az Istenhez, nem szólhatott a nemzethez, s csak burkolt szavakban biztatta, vigasztalta, bátorította nemzetét a látnokszemű költő. Ebből az időből való, ekkor született meg e szózat: »Fiaim csak énekeljete!« A sötét napok elmúltak, emlékü is tünedez, de a költő szava örök és szent igazság marad, hogy a magyar magyar legyen, azért »Fiaim csak énekeljete!«

Mélyen meghatva figyelte a gyönyörű szónoki remeket a társaság, és már pillanatok múltak el, mig magához tért, hogy zúgó tapsokkal, meg éljennel honorálja a hazafias lelkü tanár fennkölt tartalmú ünnepelel beszédét. Ezután átvette a dalárda zászlóját, és az ünnepelel program szerinti része ezzel véget is ért.

Az ünnepelel asztalhoz hívta a vendégeket kiknek sorában ott volt: Lung György székesfővárosi tanácsnok, az Országos Daláregyesület elnöke, Erney József zenetanár, az egyesület alnöke, Kereskényi Gyula érdi esperes, Heller

Iván budafoki plebános, Walter Károly ipariskolai igazgató, dr Földes Géza, Havas István, Samu István, Waczkó György, Száva János tanárok, dr Spitzer Gusztáv orvos, Miklósy Lajos főjegyző Pleskott Rezső villamosvasuti igazgató, Prohászka Károly nyug. honv. őrnagy és Lecomte József a Ferencz József nevelő intézet tanára. A lakoma késő éjfélig tartott és fűszerezte azt a dalárda előadása és a magyar ember tornája, a pohárköszöntő. Hogy mily kedélyes volt a mulatság annak legnagyobb bizonyítéka, hogy a zamatos pohárköszöntők közepette, a melyek alól senki a jelen voltak közül magát ki nem vonta, két óráig maradt együtt a társaság.

H I R E K.

— **Sturza Károly**, kit Menenius irói néven olvasó közönségünk előnyös oldaláról ismer, mai lapszámunktól kezdődőleg mint társszerkesztő lépett be szerkesztőségünkbe, mely tény — meg vagyunk róla győződve — közönségünk megérdemelt és osztatlan elismerésében részesíti.

— **Villamvilágításunk.** Lapunk legutóbbi száma egy nappal később jelent meg, mert mult szombaton éjjel nyomdánkban felmondta a szolgálatot a villamos áram. Sem világítás nem volt. sem a gépek nem működhettek. Vasárnap délelőtt és a vasárnap szünet miatt délután nem lévén szabad dolgozni, hetfőn délelőtt készült csak el a lap, olvasóink szives elnézését kérjük e késedelem miatt, a mi remélhetőleg többet nem fogja magát előadni. Az utóbbi időben ugyanis több panasz merült fel a villamvilágítás miatt, de a közel mult napok meggyőztek egy bennünket, mint közönségünk lakosságát, hogy az üzem vezetősége mindent elkövet a hiányok pótlására és most a világítás rendszeren is működik. Megvagyunk győződve hogy a jövőben panaszok egyáltalán nem, vagy csak elvétve fognak felhangozni.

— **Értekezlet.** Az érdem megismerése, a szeretet és ragaszkodásnak nyilvános kimutatása, ünneppé avatása nem lehet titok. Ezen két érzelem egyesüléséből származik a következő felkivás, mely nem igényel magyarázatot: „Tisztelt Uram! Járásunk szeretett főszolgabirája Tahy Iván úr közszolgálat 15-ig évfordulójának méltó megünneplése czéljából f. hó 24-én délelőtt 10 órakor Bián a casinói helyiségben tartandó tanácskozássra, van szerencsém tisztelettel meghívni. Kelt Tinnyén, 1901. évi június hó 18-án. *Vásárhelyi Géza* s. k.“

— **Lelkészávártás Bián.** A biai ev. ref. egyház megüresedett lelkesi állására újból és ismét Barkász Kálmán lett megválasztva e hó 16-án 9 szavazat többséggel. Erős küzdelem és minden képzeletet felülhaladó korteskedés előzte meg a választást; mind a két párt bevitte teljes erejét s leszavaztatták még a gyengélkedő öregeket és betegeket is; mind a két fél bizott a győzelemben. Maga a választás külvmben a legszebb rendben és a törvény szabványai szerint ment végbe. Bosznai Sándor kapott 90,- Barkász K. 99 szavazatot. Remélhető, hogy a kisebbség belenyugszik a többség akaratának immár kétszeres nyilatkozatába s a felettes hatóság is igyekszik véget vetni a már egy év óta tartó izgalmas állapotnak.

— **Évzáró vizsgák.** A kapuk döngve becsukódtak és mögülök két hónapnál tovább nem hangozik ki gyermek zsvaj. Az évzáró vizsgák lezajlottak. Abban a sorrendben, a mint közöltük mutatta be a tantestület egy esztendei fírasztó munkájának eredményeit a a szülőknek és a nagy számú, diszes vendég seregnek. Jóleső öröm töltötte el keblünket látva és hallva a gyermekek ügyes feleleteit. Az egyes vizsgákon az elnöki tisztet Kereskényi érdi esperes plebános, Follert Ferencz, Heller Iván plebános, Czermann József, Fran-

çois Lajos és Schmidt János urak töltötték be. A vizsgák minden tekintetben kielégítőek voltak, és mindenkit megnyugtattak arra nézve, hogy a tantestület átérzi hivatása fontosságát és lelkiismeretes buzgósággal felel meg a működésükhöz fűzött várakozásnak. Nem hagyhatjuk azonban megemlítés nélkül azon körülményt, hogy az állami iskolák központi és kőbányai osztályaiban az eredmény egyformán kielégítő volt. Azért érdemel ez külön megemlítést, mert a kőbányai iskola növendékei tulnyomó számban azon szülők gyermekei, kik még legtovább ragaszkodnak a régi hagyományhoz, mely visszautasít minden kísérletet, mely a tökéletes megmagyarosodáshoz vezet. Dicséret illeti a tanerőket, hogy a gyermekekkel megkedveltették, elsajátították édes magyar nyelvünket, lerakván ezzel a jövő zálogát arra nézve, hogy csendes, folytonos, kitaró munkájukkal a jövő nemzedékben magyar honpolgárokat, konleányokat nevelnek Budafoknak. Elismeréssel vagyunk a tantestület irányában és kellemes üdülést kívánunk neki a jól meg- szolgált szünidőre.

— **Halálos szerencsétlenség.** E hónap 16-ik napján a keresztuczában leesett egy itteni lakos a kőházak egyikének udvarára és halálra zuzta magát. Az eset a következő: Ulrich Lőrincz 56 éves, nős, fuvaros tehenét legeltette a reggeli órákban az ut menti gyepen. legelés közben tehene beszabadult egy kerítés mögé, a mi annál könnyebb volt, mert a korlátból mintegy három ölnyi hiányzott. Ulrich Lőrincz féltvén tehenét, hogy az le fog esni a mélybe, utána ment a tehénnek és a mélység szélén igyekezett megke- rülni azt. Mikor a tehén mellé jutott, az félre lépett a meredély szélén, elvesztette a talajt maga alól és a következő pillanatban hulltak alá a 30 méter mélybe, a hordók közé. Ulrich Lőrincz szörnyet halt, a tehén megmaradt.

Az eset természetesen nagy izgatottságot keltett és egy pár percz multával százakra menő izgatott csoport tárgyalt a színhelyen. A legtöbben a szegény Ulrich Lőrinczet okolták; minek legelteti tehenét az utcán s ha már ott legelt és a korlát mögé jutott, hagyta volna ott; visszajött volna magától, és főképp, ha ott volt a korlát, minek ment mögéje? Ugylátszik nagyon olcsó mifelénk az emberélet! Szegény Ulrich Lőrincz ma is élne, ha a korlát nem lett volna kitorve. De hát a korlátfa az pénzbe kerül. És az emberélet? Eh, több is veszett Mohácsnál! Ugyebár így gondolkozunk mi édes polgártársaim?

— **Az elmaradt tőrzene.** Az e heti esütörtöki tőrzene több közbejött körülmény miatt elmaradt. A közönség erről mit sem tudva, mint rendszeren kísétált a Törley-térre és előbb türelmesen, hova tovább azonban mind türelmetlenebbül várta a zenekar felvonulását. A zajongás, elégedetlenség kilencz óra felé a tetőpontra hágott, akkor, midőn a dalárda tagjait látta a François Lajos tiszteletére adandó szerenádhoz elvonulni. A közönség, ez a jó közönség egyszerre lecsillapodott és a nem mindennapi mű élvezet kilátásának reményében zárt sorokban követte a dalosokat François Lajos kastélyához. Utóbb már annyira megbékült a közönség, hogy a szerenád után a kastély teraszán felhangzó tapsokra kívülről zúgó tapsokkal felelt. A sok színes lampionnal és bengáli fényvel kivilágított park előtt soká várt a közönség és hallgatta a dalárda gyönyörű előadását. A jövő heti tőrzene remélhetőleg kárpótolni fogja az e heti veszteségért a mi jó közönségünket.

— **„Az új 6 filléres frankójegyek a jelenleg érvényben levő 6 filléres levéljegyekből még rendelkezésre álló készlet elfogyta után fognak forgalomba boesáttatni. Az eddigi 6 filléres frankójegyek érvényessége folyó évi december kő 31-vel megszűnik. Ezen időn túl a közönség a régi 6 filléres levéljegyeket, ha valódiak,**

épek és használatlanok, bezárólag 1902. márczius hó 31-ig a posta (és távirida) hivataloknál megfelelő értékű más frankójegyekre cserélhető be; 1902. április hó 1-től azonban azok becserélésére sem fogadhatók el.

— **Iparos tanonciskola vizsgái.** A budafoki általános ipartestület által fenntartott iparos tanonciskolában az évfáradó vizsgák folyó hó 23-án délután 2 órakor tartatnak meg. Az ipartestületi előjáróság az érdeklődőket ez úton hívja meg a vizsgákra.

— **Az-automobil-kiállítások.** Törley József budafoki pezsgőgyárosa hó 24-én hétfőn vendégeiül látja magánál.

— **Budafoki magyarság.** Ezen ezimen az „Esti Ujság“ e havi 17-ik száma egy hirt közölt, mely alapos tájékoztatással igyekezik nagyra felhívni azon igen egyszerű dolgot, hogy községünkben az egyes dülök neve német. Némi fántáziával az egyes útjelző táblákon az illető tudósító olyat is látott kiírva a mi nincs is ott, mint p. o. a „No.“ Ellenben nem tűnt fel az illető lap tudósítónak, sem a nevezett lap szerkesztőségének azon tény, hogy az egyes dülök német neve után magyarul ki van írva, hogy „dülök“ és nem „Ried“. Lapunk szerkesztője kellő időben megfelelő felvilágítást küldött be, megjelölve, hogy a dülöknek betelekkönyvezett német neveit csak úgy könnyű szerrel és rövid úton megváltoztatni nem lehet, s a hírrel szemben kijelentette, hogy községünkben a magyarosodás nagyon is szépen fejlődik. Tudósítása azonban — nem tudjuk és nem is keressük, miért? — nem közöltetett, holott szerény nézetünk szerint az a nevezett lapnak erkölcsi kötelessége lett volna. Ha szabad és joga van egy lapnak a közérdek szempontjából bárkinek tetteit, vagy személyét a nyilvánosság elé hozni, s ebből kifolyólag jó hírnevének ártani, úgy viszont kétszeres kötelessége a megtámadottat rehabilitálni is, ha tudomására jut, hogy valamely közleménye téves tudósításon alapult. Csodálkozásunkat kell kifejeznünk az ily eljárás fölött, mely nem igen alkalmas arra, hogy a közönség bizalmát és jó indulatát megnyerje és biztosítsa. Egyebekben pedig — spongyát rá!

— **Kihirdetés.** Jäger Lenke helybeli tanítónő és Balog Antal községi hivatalnok e hó 19-én jelentek meg az anyakönyvvezető előtt, hogy kihirdetessék magukat. A kihirdetési határidő jövő hó 9-én jár le.

— **Kifogott tetem.** A duna hajjai egy 40-50 év körüli teljesen felszólásnak indult tetemet sodortak a partra. Az orvosi vizsgálat szerint a tetem már több, mint három hó óta volt a vízben. Személyazonosságának megállapítására alsó ruhájába himzett Sz. J. betűkön kívül más támpont nem szolgál. A tetem a boncolás után sirba tetetett.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Budafok nagyközség képviselő testülete tolyó hó 20-án délután 4 órakor megtartotta rendes közgyűlését. Az előzetesen megállapított tárgysorozatba felvett ügyeknél a következő határozatokat hozta. 1.) Az öntöző és tűzcsapok létesítése a társaságnak szerződés szerinti kötelessége lévén, a hiányzó tűzcsapok létesítését a község nem vállalja magára. 2.) Göth Ferencnek a kért szabadságot megadja. 3.) A pótköltségvetést 1901. évre némi módosítással elfogadja. 4.) A M. Á. V.-tal csatorna építés iránt kötött szerződést elfogadja. 5.) Rayviche Sándornak a község kötelekibe leendő felvételét kilátásba helyezi. 6.) Eberling Józsefnek fogyasztási adóját nem szállítja le. 8.) Az utfenntartási járulékok megállapítása tárgyában képviselőtestület az előjáróságot bizza meg az intézkedés jogával. Ujabb ügyek: 9.) A temető kibővítésére szolgáló telek átvételi ügyét a 30 nap mulva egybehívandó közgyűlés napirendjére tűzi ki. 10.) Azon indítványra vonatkozólag, hogy a közgyűlés mindenkor szerdai napra d. u. 3 órára tüzes-

sék ki, tudomásul veszi a főjegyző kijelentését, hogy a közgyűlés napjának a kitűzése a törvény értelmében a községi bíró hatáskörébe tartozik, de a jövőben lehetőleg figyelembe fog vétetni az indítványozók óhaja. A közgyűlés csak 8 óra után ért véget.

— **Budafok kerületi állami anyakönyvvezető hnti kimutatása, 1901. évi június hó 8-tól 21-ig bezárólag.** Születések: Pitsch Ilona rk., Bautschek Anna rk., Steltzer Anna rk., Deutsch Ferenc izr., Haut Erzsébet rk., Haasz Katalin rk. Zöld Mária rk. Halálhírek: Jáhner Jánosné született Henschkó Mária 76 éves rk., Koch Janka 13 éves rk., Pentz Teréz 6 hetes, rk., Ebner Gyuláné szül. Lerner Teréz 41 éves rk. Hanzmann Rozina 19 éves rk. hajadon, Huber Katalin 61 éves rk. hajadon. Egy ismeretlen férfi hulla körülbelül 35-40 éves a Dunából fogott ki. Ulrich Lőrincz 56 éves rk., Freund Ábrahámné szül. Katz Mária 69 éves izr. Csehországi illetőségű. Gróf Károlyné szül. Hochbaum Mária 39 éves rk., Mártony Ludmilla 6 hónapos rk., Házasságok: Winczheim József rk. özv. Litschauer Jánosné szül. Meichl Rozinával rk. özv. Laboranovics Jakab rk. (albertfalvai) Darmstädter Máriával rk. (budapesti) Köhlmann Rafael rk. Kumhofer Annával rk. Dörflinger György rk. özv. Zsigmondy Sándorné szül. Csepiga Máriával rk. Jegyesek: Lakk Imre rk. Pytlík Vilma rk. (mindketten Morvaország csernovitzi lakosok) Kokics József rk. (kistényei) özv. Daichter Lőrinczné szül. Mindler Máriával rk. Varga István rk. (nagy rései lakos) Rajesányi Juliával rk. (albertfalvai lakossal) Laboranovics Lőrincz rk. Kuhn Annával rk., Tóth Ágoston rk. Fleck Ilonával rk., elvált Schauer József rk., Szabó Ilonával rk. Sandl Ödön rk. (budapesti lakos) Takács Juliával rk. (budapesti lakos) özv. Balogh Antal rk. s. jegyző, Jäger Zsófiával rk.

Közgazdaság.

Elvi határozat borhamisítási ügyben. A belügyminiszter legújabb rendeletében kimondta, hogy az a borkereskedő, kinek pincéjében mesterségesnek nyilvánított bora van raktáron, az elkövetett kihágásban vétkes akkor is, ha az zálogként van nála. Továbbá, a kinnél mesterséges bort találnak, az összes borok vegyszert vizsgálatának költségeit tartozik viselni.

A budapesti fogyasztási adó fölemelése. A fogyasztási adó díjjegyzéke a jövő évi márczius végén lejár. A pénzügyi osztály a díjjegyzék új összeállításával kapcsolatban azt a javaslatot tette, hogy a rum és konyak után is hektoliter fokként vessék ki az adót, mert most minden rumot és konyakot hatvan fokosnak számítanak. Ennek a következtetése volt, hogy kilenczven fokos rumot hoztak be s itt fölöntötték. A bor fogyasztási adóját hetven fillérrel kívánja az ügyosztály fölemelni. A pénzügyi bizottság f. hó 21-iki ülésén a javaslatot elfogadta.

Különfélék.

Tekintettős Feő Kiszörkésztő Úr!
(Ez is a mútkorilho gyün)

Aszondi minap az Konytyos, hogy én oan vagyok mint a roszt tyuk aki ritkán tolyik. No-gondótam — aszony beszid pipafüst, oszt hogy ne legyön igássága, hát fojtatom az Bar-mom ur huncutságait 6. m. a f.

Mögesudáta az Konytyos az szerecsöny muzsikásokat az akik egy fene hoszu cim-bamon kalapátak, de nem sokat ért mert kisít hogy nem is cimbalom vót a hanem más. Atta kordovány fejüi — mondok az asszonynak —

gyünnének csak hozzánk majd mögtanítaná őket az öreg Ricsu cigány cimbamozni vagy megszöknének mint az mögvadutt bornyu amminthogyigaziz.

Hogy oszt az Konytyos nem hagyott bé- kit hát mögkérdeztem a mellettünk möglapított urtu hogy mitü ojan fekete azoknak az ábrá- zatytyuk, mer hogy hát még a 100 esztendős Csiráné képe is csak úgy éri utó a feketesigit, mint kutya az templomtornyot.

Aszondi az a lyó ur, hogy azir olyan fe- kete az képük, mer ők a föld másik ódalán lak- nak a hun sose süt a nap, oszt ott mindön fekete.

— Az patyolat ing is? kérdeztem. — Az is — aszondi oszt avval nem szót többet 6. m. a f. Hogy oszt így mögokosottunk, hát salyná- tuk őket igön. Az Konytyos még azon tsiklan- dozta az eszit, hogy hát mijjen lehet ott a tej. Neköm meg a lyutott eszömbé hogy ha ott vónánk hát sose tunnák mög az fehéreselidek hogy mikor gyüttünk haza az kortsmábul. De oszt mögnyugottam, mer más odalru mög nem lyó vóna ott lakni mer tisztössignemesikszólván sok mindön törtinhetnik.

Eccer csak kigyütt egy ánglius kisaszony oszt nyelte az kardot mint kacsa a belet. El is gyugtam az pélpámat, mer még tán ráké- vánkozott vona. Az Konytyos nem szót csak gondózkodott.

Oszt azután mög ojjan valami gyütt ami ember lött vóna ha nem vót vóna kutya, No- mondok ennek se lyó vóna a falunkba gyünni, mer hun az embörök simogatnák mög, hun a kutyák ismerkennének vele.

Még ki se esudákoztuk ettül magunkat mán egy másik tsudát is láttunk. Egy ojjan szip kisaszony gyütt ki hogy rácseten- töttem az nyelvemmel, de az Konytyos az kö- nyökivel úgy ódalba biztosított hogy csak ugy esuklottam bele. — Nem is gyüsz többet ve- lem ijjen hejre, gondótam mirgömbe. Hogy oszt lyobban mögtapasztaltam szömmel, hát akkor láttam hogy kefefejü vót a kisasszony.

Láttunk oszt egy másik fehéreselidet is de mán annak mög ojjan hoszu haja vót, hogy még lufarkába is escmót kéne rá tenni ha olyan hoszu vóna. De az aszony nem igön engette esudálni.

No asztán láttunk egy embört aki ugy ötte az kavicsot, üvegöt meg száraz csontot, mint én a díjót.

Eszt mán eválalnám kosztba sugom az Konytyosaak mer főzni se kéne neki mégis lyó lakna a ház körül, oszt a szip aszony főztit mög majd megenném

Én.

Két gyermekre való, jó karban levő nád- tolókoesi kéz alatt jutá- nyosan eladó.

Czim a kiadóhivatalban.

Budafokon a „sörház“-uteza 23. sz. a. egy 3 szobás, konyha, stb. mellékhelyiséggel bíró ház f. év Augustus I-től kezdődőleg hosszabb időre jutányosan bérbe adatik. Üz- leti czélokra kiválóan alkalmas. Ér- tekezni lehet a „Tóth-József“ uteza 2 sz. a. Bertalanné megbizottal.

Egy ház

üzlethelyiséggel előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

Rosenberg Jg. utóda

WIGNER

bőrkereskedése és cipőfelsőrész-gyára
BUDAPEST, IX., Soroksári-utca 18.

Nagy választék

CZIPŐ-FELSŐRÉSZEK BEN.

Mindenféle

kül- és belföldi bőrárak cipészkelek

férfi- és női cipészek részére

a legolcsóbb árakon állandóan raktáron vannak.

Legolcsóbb bevásárlási forrás Budapesten.

Megrendelések a legpontosabban eszközölteknek.

A szétküldés utánvétellel történik.

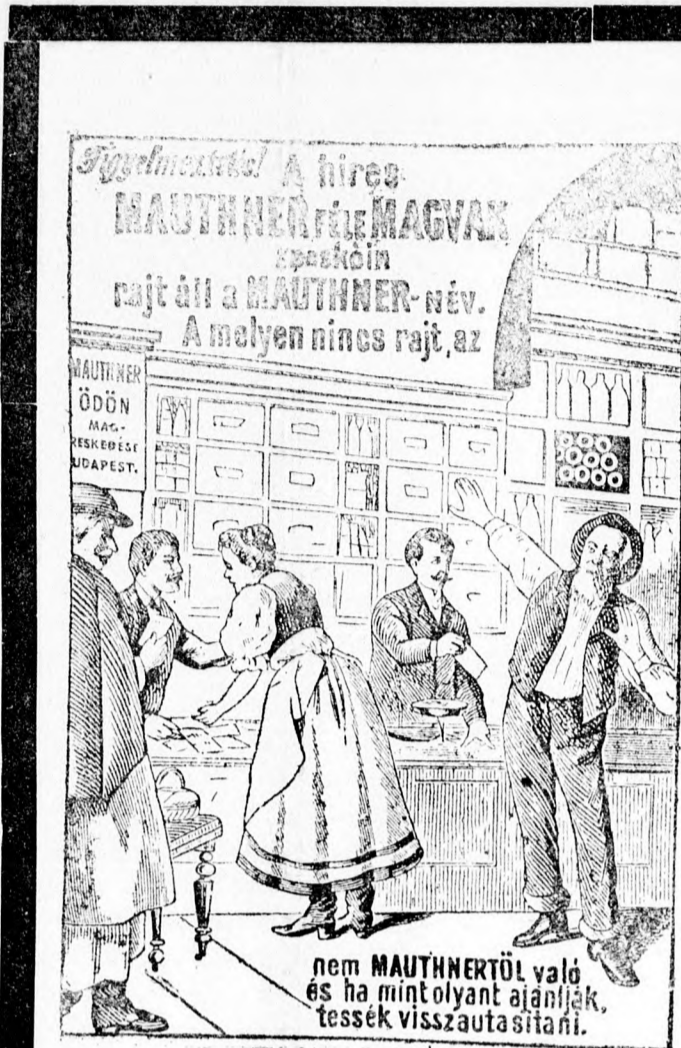
Megrendelésnél sziveskedjék nevét, lakását és az utolsó postát pontosan megadni.

Reklamációk csak 8 napon belül fogadtnak el, meg nem felelő árak pedig díjmentesen visszavételnek.

Kívánatra árjegyzék ingyen.

Leopold és Klein

kő- és könyvnyomdája **Budafok, Fő-utca 66. szám.**

Jobb és megbízhatóbb gazdasági és kerti

MAGVAK

nem léteznek,

mint a minőket **27 év óta** szállít

Mauthner Ödön

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése
BUDAPESTEN.

Irodák és raktárak:

VII. ker., Rottenbiller-utca 33.

(Közuti villamos megállóhelye)

Elárusító helyiségek:

VI. kerület, Andrassy-ut 23.

(A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzéket kívánatra **ingyen és bérmentve** küldi.

Diszoklevél:

Liszaabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Francia pezsgőbor gyárosok

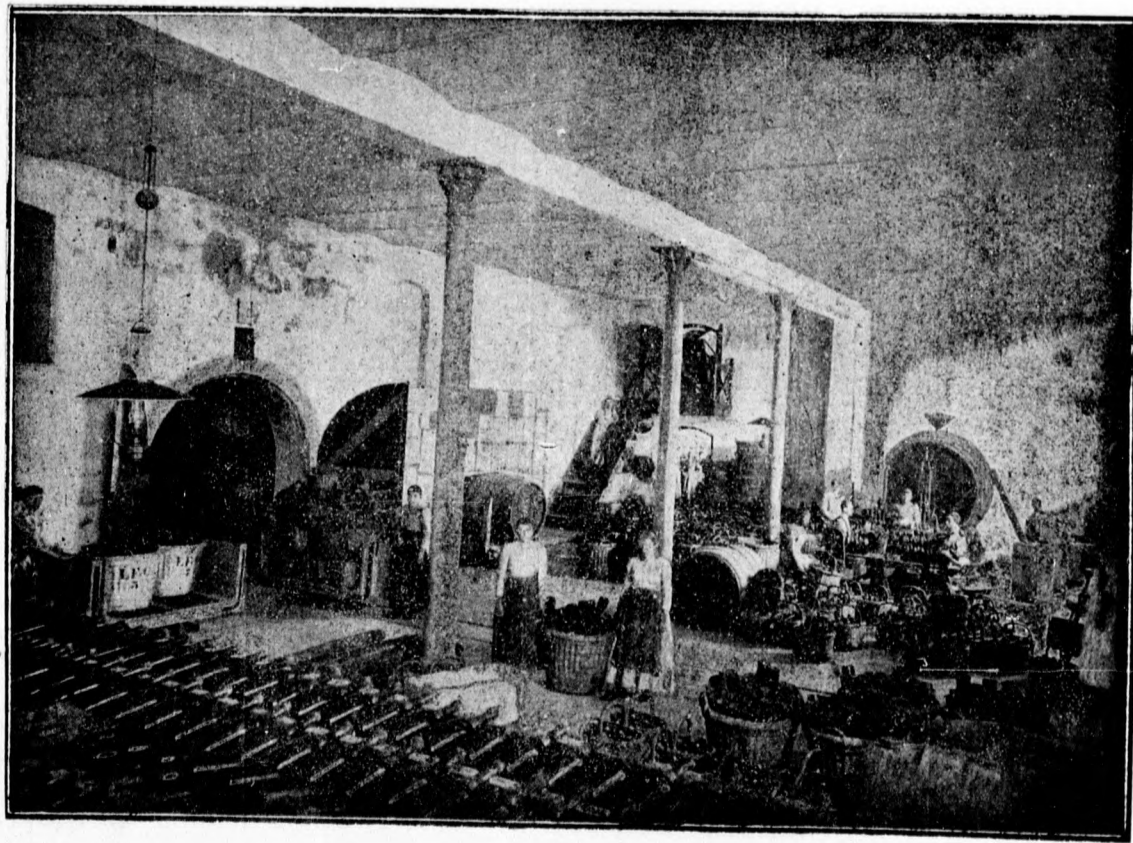
FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Hercege Ö Fensege szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

Töltés.